

derfor paa egen Haand stillet et Ændringsforslag, som ganske vist er tiltraadt af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes), der imidlertid sikkert selv vil begrunde sit Standpunkt i dette Tilfælde. Paragraffen er i Forhold til den bestaaende Lov af 13. Februar 1903 en ny Bestemmelse. Den drejer sig om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Begæring om Klokkeringning ved Jordfæstelse og Nægtelse deraf. Det forekommer mig at være et meget vanskeligt Punkt, idet der ifølge denne Paragraf i Forslaget vil kunne komme meget uheldige Forhold frem, naar en slig Begæring fremkommer fra de paarørende og bliver nægtet. Jeg ønsker derfor ikke, at en saadan Nægtelse skal kunne fremkomme, og jeg maa sige, at jeg ønsker i det hele taget ikke, at der paa den Maade skal fældes Dom over de afdøde. Jeg kan ikke se, at Kirkens Værdighed i nogen Maade lider ved, at dens Klokker muligvis maatte ringe over en uværdig, og jeg hævder, at det er saare vanskeligt, jeg kunde næsten sige, saa vidt jeg skønner, ganske umuligt at fælde en retfærdig Dom i saa Henseende. Og er det ugørligt, ser jeg ikke rettere, end at det klogeste Standpunkt er fuldstændig at opgive at dømme paa dette Omraade. Jeg har derfor foreslaaet, at der i Paragraffens 4de Linie sættes Punktum efter Ordet „Samfund“. Bestemmelsen kommer da til at gaa ud paa, at der fordres kun, at de paarørende skulle begære det, naar de ønske, at Klokkerne skulle ringe. Det er den første Betingelse; men dernæst fordres der, at den vedkommende, over hvem der skal ringes, skal en Gang være optagen i det kristne Samfund. Jeg vil meget anbefale ærede Medlemmer at stemme saavel for dette som for de to andre nævnte Forslag, idet jeg tror, at de alle ere Forbedringer af Loven. Jeg maa maaske endnu om det sidste sige, at det staar for mig saaledes, at der i denne Paragraf er nedlagt en Kilde til saare megen Uvillie, som jeg, som sagt, ikke vil være med til at give Anledning til fra Kirkens Side.

Mine Ændringsforslag ere Nr. 3 og 4 til § 2 og Nr. 10 til § 7. Som Medforslagsstiller af Ændringsforslag Nr. 1 skal jeg, inden jeg slutter, tillade mig ganske at give min Tilslutning til det, som blev udtalt til Anbefaling deraf af det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott). Ogsaa jeg mener, at det er en Ændring, som der er al mulig Anledning til at indføre i Lovforslaget. Jeg vil kun sige, at det er ogsaa det mærkbare ved denne

Ændring, at den fører Lovforslaget nærmere til det bestaaende, hvad jeg mener ogsaa i dette Tilfælde vil være en Fordel.

Brandes: Jeg har ligesom den ærede Ordfører ikke kunnet slutte mig til Ændringsforslaget under Nr. 1, som gaar ud paa at gøre det vanskeligere at opnaa borgerlig Begravelse. Jeg kan i saa Henseende ligesom den ærede Ordfører henholde mig til, hvad der staar i Lovforslaget og dets Motiver. Jeg tror ikke, der behøves nogen særlig Begrundelse. Dernæst har jeg sammen med det ærede Medlem, som nu sidst talte, det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby), stillet et Ændringsforslag til § 7. Jeg skylder at sige, at det er ud fra højst forskellige Standpunkter og ad meget forskellige Veje, vi ere naaede til det samme Resultat. Jeg mener, at det Ændringsforslag, vi have stillet, er mere tolerant end selve Lovforslagets Bestemmelse, og jeg troede, at dette Lovforslag skulde være et Tolerancens Lovforslag. Som Følge deraf har jeg været med til det ærede Medlems Ændringsforslag. Jeg har dernæst selv stillet et Ændringsforslag under Nr. 6, som jeg skal tillade mig at begrunde. Hele dette Lovforslag har jo væsentligst den Tendens at fæstne Formerne for borgerlig Begravelse og at gøre denne ligestillet med den kirkelige. Man har ønsket at fastslaa den borgerlige Begravelse som ikke værende en Pariabegravelse, men som ligestillet med den kirkelige Begravelse. Ulykken er, at man er standset paa Halvvejen og har taget med den ene Haand, hvad man gav med den anden. Til Trods for, at det skulde være en borgerlig, en ukirkelig Begravelse, har man alligevel villet fastslaa et kirkeligt Formynderskab paa denne Begravelses Omraade. Man har gjort det paa tre Punkter — d. v. s. paa alle de Punkter, hvor en Begravelse overhovedet kan taale Indskrænkninger — nemlig med Hensyn til hvad der siges ved Begravelsen, med Hensyn til hvad der synges ved Begravelsen, og endelig med Hensyn til hvad der foretages ved Begravelsen. Paa alle disse tre Punkter søger Lovforslaget af kirkelige Hensyn saa vidt muligt at indskrænke den borgerlige Begravelse. Med Hensyn til, hvad der tales ved Begravelsen, forlanges det i § 3, at der intet maa siges, som strider imod „det Hensyn, der skyldes Folkekirken“. Det har ikke været mig muligt i Udvalget eller andetsteds at faa Oplysning om, hvad man mener dermed. Hvis dette Hensyn er det samme som det,